

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010486
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820010486.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému V.. Q. N., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom J. K. XXX/XX, W., prechodne bytom W., Z. XX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 16. marca 2022, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. januára 2021, sp. zn. 0T/80/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. januára 2021, sp. zn. 0T/80/2020 bol obžalovaný V.. Q. N. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX,XX h potom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 0,78 mg/l alkoholu, viedol v W. po L. N.. smerom na L. M.R. M., okres W., osobné motorové vozidlo zn. M. Y., evidenčné číslo W.

Za to bol odsúdený podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 3 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 6 rokov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal v zákonnej lehote proti nemu odvolanie, ktoré smerovalo v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, jeho odôvodnenie vo vzťahu k prokurátorom navrhovanému uloženiu trestu prepadnutia veci a na znenie ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Ďalej uviedol nasledovné:

„Z napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaný už dva krát viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu nad 1 promile. Odsúdenie z roku 2010 má síce zahladené, ale vo vzťahu k ukladaniu trestu zákazu činnosti sa na toto odsúdenie prihliada a preto aj v prípade rozhodovania o treste prepadnutia veci, ktorý je úzko spätý s uloženým trestom zákazu činnosti, je nutné na toto odsúdenie rovnako prihliadať v tom zmysle, že odsúdenie je síce zahladené, to však neznamená, že V.. Q. N. skutok nespáchal. Z uvedeného je zrejmý aj postoj obžalovaného k rešpektovaniu zákonov na úseku cestnej dopravy, keď mu ani jeho predchádzajúce odsúdenie a potrestanie nezabránilo opäť viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. V danom prípade sa jedná o absolútnu aroganciu voči ostatným účastníkom cestnej premávky, obžalovaný totiž nevedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu v stave núdze, keď nebolo možné iným spôsobom zabezpečiť prepravu osoby, viedol ho v úplne bežnej situácii,

kedy to nebolo nevyhnutné. Obžalovaný tak konal tiež napriek tomu, že vedel, že motorové vozidlo mu zabezpečuje príjem a že má maloleté dieťa, o ktoré je potrebné sa starať.

Hoci je prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky ohrozovacím deliktom, jeho spoločenská nebezpečnosť je mimoriadne vysoká, nakoľko vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu je jednou z najčastejších príčin dopravných nehôd a škodových udalostí s často fatálnymi následkami.

Jedným z účelov trestu je generálna prevencia, teda odradenie iných od páchania trestných činov. Práve uloženie trestu prepadnutia veci - motorového vozidla obžalovaného, môže naplniť tento účel a navyše aj vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou tak, ako to má na mysli posledná veta § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Nestotožňujem sa s názorom súdu, že uloženie trestu podmieneného odňatia slobody a zákazu činnosti je postačujúce a primerané a to najmä s poukazom na opakované protiprávne konanie obžalovaného. Uvedené by postačovalo pri prvom odsúdení, kedy však uloženie trestu odňatia slobody a zákazu činnosti nemali na obžalovaného výchovný charakter, teda nebol naplnený prevýchovný účel trestu a je preto na mieste ukladať aj ďalší druh trestu. Dokonca trest zákazu činnosti bol obžalovanému uložený už dva krát, najprv v roku 2008 a následne v roku 2010, teda bol uzročený s následkami uvedeného trestu a ani táto okolnosť nebola pre neho dostačujúca na to, aby mu zabránila v páchaní trestnej činnosti, teda v riadení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

Uloženie trestu prepadnutia veci je v tomto prípade aj v súlade s ustanovením § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zaistené motorové vozidlo patrí len obžalovanému a ten ho využíva najmä pre svoju osobnú potrebu, pričom bez ohľadu na to, či obžalovanému bude alebo nebude uložený trest prepadnutia veci, nebude môcť v nasledujúcom období motorové vozidlo používať ani v súvislosti so svojou prácou.

Ak by sme hodnotu vozidla porovnali s peňažným trestom, ktorý možno ukladať podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona v rozmedzí od 160 eur 331 930 eur, tak suma 9.230 eur, ktorá bola stanovená ako hodnota vozidla, je zrejme v spodnej polovici tohto rozmedzia. Nejedná sa teda o vozidlo takej vysokej hodnoty, aby sa dalo konštatovať, že uloženie trestu jeho prepadnutia je zjavne neprimerané vo vzťahu k spáchaní skutku a jeho okolnostiam.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievidzi vo výroku o treste, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného sám uložil podľa § 289 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 61 ods. 1, 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 6 rokov a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky M. Y. E. s evidenčným číslom W modrej metalízy, M. číslo: C vrátane kľúčov od spínacej skrinky, ktoré sa ako zaistená doličná vec nachádza na parkovisku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, Košovská cesta č. 14, za súčasného rozhodnutia, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.“

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode vyjadrenia obhajoba poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku a obsah petitu odvolania prokurátora. Ďalej obhajoba uviedla nasledovné:

„Navrhujem, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté, nakoľko názor ktorý k otázke prepadnutia vyššie špecifikovanej veci vyslovil vo svojom rozhodnutí prvostupňový súd, považujem za správny. Ukladanie trestu prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky Škoda Y. E., evidenčné číslo W považujem za neprimerane prísne, ktoré zásadným spôsobom bude zasahovať do vykonávania mojej podnikateľskej činnosti ako aj do môjho osobného a rodinného stavu. Na základe osvedčenia Komory veterinárnych lekárov, vykonávam súkromnú prax veterinárneho lekára, prevádzkujem veterinárnu a terénu prax v ambulancií, ktorá sa nachádza v Prievidzi, C. 8. W. súkromného veterinárneho lekára vykonávam od roku 1992. K môjmu osobnému stavu uvádzam, že som rozvedený, z manželstva

pochádzajú dve plnoleté deti, okrem toho mám v súčasnosti jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletému Q., narodenému XX.X.XXXX. Výživné mám určené rozsudkom OS v Prievidzi, pričom okrem súdom stanovenej povinnosti prispievam na výživu maloletého podľa svojich možností a hlavne potrieb maloletého, aj nad rámec súdom stanovenej povinnosti.

K podnikateľskej činnosti mojej veterinárnej ambulancie uvádzam, že za posledné dva roky zaznamenávam pokles príjmov, čo sa prejavilo aj v mojom poslednom daňovom priznaní za rok 2020, v ktorom mi nevznikla daňová povinnosť. V tejto súvislosti aj prepadnutie osobného motorového vozidla by vzhľadom na môj príjem z podnikateľskej činnosti, vzhľadom na môj vek, rozsah spôsobilosti vykonávať podnikateľskú činnosť, viedlo k nemožnosti zakúpenia ďalšieho osobného motorového vozidla z dôvodu finančnej insolventnosti, čo by v konečnom dôsledku viedlo k ohrozeniu vykonávania mojej podnikateľskej činnosti. Zároveň by to malo nepriaznivý vplyv na moju spôsobilosť plniť si vyživovaciu povinnosť. Z hľadiska objektívnosti a pravdivosti uvádzam, že okrem vyššie uvedeného osobného motorového vozidla značky Škoda Y., evidenčné číslo W (rok výroby 2015), som vlastníkom aj osobného motorového vozidla B. E. (rok výroby 2003), toto je však technicky takmer nespôsobilé. Poukazom na tieto skutočnosti zdôrazňujem, že kúpou vozidla M. Y. E., ktoré navrhuje prokurátor, aby prepadlo v prospech štátu, ktoré som kúpil v roku 2015, som mienil riešiť svoju mobilitu natrvalo tak, aby toto vozidlo mi slúžilo aj po dovŕšení dôchodkového veku.

Okrem argumentácie vyššie uvedenej, ktorá smeruje k tomu, aby nedošlo pri rozhodovaní odvolacieho súdu k uloženiu trestu prepadnutia veci, poukazujem na stanovisko NS SR, ktoré bolo publikované pod číslom 14/2019 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR, zo stanoviska ktorého vyplýva, že súd sa musí pri plnení si povinností podľa § 34 ods. 5 Trestného poriadku, pri poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku presvedčiť o tom, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby, ktorá v prípade obvineného prichádzala do úvahy.

V tejto súvislosti poukazujem na tú skutočnosť, že ani uznesenie o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia zo dňa 10.10.2020 (OR PZ Prievidza, ODI PZ, ČVS: ORP-116/DI-PD-2020), ani v obžalobe okresného prokurátora zo dňa 12.10.2020, ale ani v rozhodnutiach prvostupňového súdu (trestný rozkaz OS Prievidza, č.k. OT/80/2020 zo dňa 12.10.2020, rozsudok OS Prievidza, č.k. zo dňa 29.1.2021), som nebol ako obvinený poučený o tejto skutočnosti, ktoré v konečnom dôsledku v mojom prípade priviedla uloženie trestu zákazu činnosti v rozsahu podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona (výroky vyššie uvedených rozhodnutí, ani výroku obžaloby okresného prokurátora ani výrok prvostupňového súdu, neobsahujú právnu vetu, z ktorej by bolo zrejme následné použitie trestnej sadzby podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona).

Ďalej z uvedeného stanoviska vyplýva, že ak prvostupňový súd zistí, že k takémuto poučeniu obvineného nedošlo v prípravnom konaní, resp. v konaní pred okresnou prokuratúrou, má povinnosť prvostupňový súd v prípade takéhoto negatívneho zistenia sám vykonať poučenie, pričom zo stanoviska Najvyššieho súdu SR vyplýva, že ak tak prvostupňový súd nevykoná, môže byť následne splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Keďže dotknutú chybu nemožno odstrániť v rámci konania o odvolaní proti výroku rozsudku o treste, nakoľko som v konaní pred prvostupňovým súdom urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, vyhlásenie ktoré prvostupňový súd prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku nevykoná a vykoná dokazovanie v rozsahu výroku o treste, navrhujem v zmysle § 317 Trestného poriadku, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a zároveň navrhujem, aby odvolací súd prihliadol aj s poukazom na vyššie uvedené, na chyby, ktoré síce neboli odvolateľom vytýkané, avšak keďže sa jedná o chyby, ktoré by v konečnom dôsledku odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, aby túto chybu - uloženie trestu podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona, odvolací súd odstránil, tak, že mi bude uložený v odvolacom konaní len trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona.

Popri tomto odvolacom návrhu, navrhujem odvolanie prokurátora, ktoré smeruje k uloženiu trestu prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky M. Y. E., evidenčné číslo W zamietnuť ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí prokurátor navrhol podanému odvolaniu vyhovieť. Obhajoba navrhla odvolanie zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal podľa § 257 ods. 8 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o trestoch.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namietal neprimeranú miernosť uložených trestov výlučne pre neuloženie aj trestu prepadnutia veci, osobného motorového vozidla vo vlastníctve obžalovaného, v súvislosti s vedením ktorého sa dopustil trestného činu. Preto prokurátor navrhoval, aby odvolací súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci, osobného motorového vozidla vo vlastníctve obžalovaného.

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú neprimeranú miernosť trestov, uložených obžalovanému napadnutým rozsudkom, prokurátor opiera túto neprimeranú miernosť o skutočnosť, že obžalovaný nie prvýkrát viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom ani predchádzajúce odsúdenie nevedlo k náprave obžalovaného.

Hoci záznam v registri trestov o zahladenom odsúdení obžalovaného pre rovnaký trestný čin z roku 2010 svedčí o určitých náznakoch zo sklonov obžalovaného k porušovaniu záujmu chráneného ustanovením § 289 ods. 1 Tr. zák. v oblasti dopravy, odvolací súd dospel k názoru, že ostatné okresným súdom správne zistené skutkové okolnosti, významné pre ukládanie trestu, nedávajú podklad k záveru, podľa ktorého v danom prípade by uloženie aj trestu prepadnutia veci bolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., teda k náprave obžalovaného a k ochrane spoločnosti pred obžalovaným.

Podľa názoru odvolacieho súdu zrejme ani prokurátor nedospel k záveru, že by obžalovaný bol ťažko napravitelnou osobou, čo odvolací súd usudzuje z toho, že prokurátor v odvolaní nenamietal uloženie podmienčného trestu odňatia slobody. Okolnosť, že obžalovaný po dlhej dobe viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, síce na jednej strane svedčí o jeho sklonoch k takémuto konaniu, avšak odstup času a správanie sa obžalovaného medzi týmito jeho konaniami podľa názoru odvolacieho súdu nesvedčí o tom, že by obžalovaný nebol schopný sebakontroly. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého vzhľadom na poznatky o osobe obžalovaného a na uložený trest zákazu činnosti pre zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. nie je nevyhnutné realizovať odňatie motorového vozidla z dispozície obžalovaného prostredníctvom uloženia trestu prepadnutia veci kvôli hrozbe opätovného porušovania záujmu, chráneného ustanovením § 289 ods. 1 Tr. zák., zo strany obžalovaného. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že okolnosť opätovného protiprávneho konania obžalovaného bola okresným súdom zohľadnená v aplikácii ustanovenia § 61 ods. 3 Tr. zák.

K návrhom obhajoby vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora, aby boli odstránené podľa názoru obhajoby nezákonnosti pri ukladaní trestu zákazu činnosti, odvolací súd uvádza, že v tomto odvolacom konaní sa týmto návrhom ani sprievodnou argumentáciou pre absenciu odvolania obžalovaného nezaoberal.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.